

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 198.

Ottende Session.

53de Møde.

Torsdagen den 13de Februar.

(Fortsat.)

Derefter fattes Lovforslagets §§ 13 til 18 inclusive med de dertil hørende Ændringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: Det er angaaende det nu foreliggende Afssnit, at den væsentligste Meningssulighed har vlist sig i Udvalget, og de Forslag, der her ere stillede af Fleertallet, ere ogsaa dem, der ere meest uoverensstemmende med Lovudkastet, hvorfor jeg her maa tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa denne Sags Udvikling, for at man ret kan forstaae, hvorledes den er kommen paa det Standpunkt, hvorpaa den nu staaer. Udgangspunktet for denne Sag er, som Thinget maa skee vil erindre, nogle Uttringer, der faldt her i Salen fra den næstforrige Indenrigsminister, og som vidnede om, at han ikke var ubekjendt med de mindre heldige Forhold i Kjøbenhavns Communalbestyrelse, og at han var eller ialtsald var bleven opmærksom paa de Ulemper, som der fandt Sted, og paa Grundene dertil. Da man saaledes maatte antage, at Ministeren i Erkjendelsen af disse Ulemper vilde være villig til at foretage Forandringer i Kjøbenhavns Communalbestyrelse, henvendte denne sig til ham med Forespørgsel, om han vilde bringe et Lovforslag frem for Rigsdagen, der kunde raade Bod derpaa, men han svarede tilbage, at han ikke for Dieblirket saae sig istand til at fremkomme med et saadant Forslag, hvor-

imod han ønskede, at Communalbestyrelsen selv vilde fremkomme dermed, og han leverede da nogle Grundtræk, som han dog ikke vilde have betragtede som nogen endelig Mening om Sagen, men kun som hans foreløbige Formening. I Indledningen til dette Program, som jeg vil kalde det, gjør han opmærksom paa de Hovedmangler, han troede der fandt Sted ved Kjøbenhavns Communalbestyrelse, og stiller deriblandt dens Adspjittelse i Spidsen; han siger nemlig: „Hovedmanglen ved de communale Anliggendes Administration i Hovedstaden ligger, saavidt jeg skønner, i dens Adspjittelse. Der er ingen samlet executiv Autoritet, der kan handle paa Communens Begne med Genhed, Kraft og Hurtighed. Selv forsaavidt de communale Anliggender umiddelbart ere henlagte under Magistrat og Borgerrepræsentanter, skulle begge disse dog som særskilte Autoriteter med Hensyn til mange administrative Forhandlinger forhandle og enes om Udførelsen, tildeels endog under besværende og opholdende Former“.

Han gaaer derefter over til at omtale de forskjellige specielle Commissioner og Directioner, hvorunder flere forskellige Grene af Administrationen ere henlagte, og for at raade Bod paa disse Ulemper angav han nu den Ordning, som han troede vilde være den rigtige, og som gik ud paa, at Borgerrepræsentationen skulde uøve sin egentlige besluttende Myndighed med Hensyn til alle de communale Anliggender uden nogen umiddelbar Medvirkning af Magistraten og kun undergivet det Tilsyn af Regjeringen, som ved Grundloven er bestemt, hvorimod paa den anden Side hele Administrationen af de com-